

fast Lønningsregulativ ved Teatret med passende gode Lønninger for de Kræfter, der skal arbejde der. Det bør ikke være som nu, at man f. Eks. samtidig kan være pensioneret Invalid ved Teatret og en højt lønnet arbejdende Kraft ved Teatret. En saadan Ordning kan man ikke blive ved at have. Man kan heller ikke have en Ordning, ved hvilken en enkelt Kraft ansættes paa ganske exorbitante Vilkaar og man derved bringer Uro og Uorden ind i Rækkerne, saaledes at Teatrets Virksomhed derved svækkes.

Jeg anbefaler altsaa til Slutning Tingets ærede Medlemmer varmt at stemme for Ændringsforslag Nr. 4, det, der i Betænkningen fremtræder som Rosinen i Pølseenden — efter vor Mening en god Rosin i Pølseenden.

Svend Koch: Vi hørte forleden den ærede Formand og Ordfører for Udvalget (A. C. Meyer) gøre Rede for Udvalgets Arbejde og de mange forskellige Standpunkter. Den ærede Ordfører nævnedes 5 forskellige Standpunkter. Jeg kan med min bedste Villie kun finde 4, og ser vi lidt nærmere paa disse 4, vil Tallet maaske endda yderligere kunne reduceres betydeligt. Den ærede Ordfører udtalte, at han havde Sympati for det af det ærede 7de Medlem for Hjørring Amt (Johan Knudsen) og mig stillede Ændringsforslag, der gaar ud paa foreløbig at bygge den nye Magasinbygning; og at han vilde ønske, han kunde stemme derfor. Imidlertid anbefalede den ærede Ordfører at stemme for Ændringsforslag Nr. 3, som kun gaar ud paa at købe Ejendommene Nr. 5 i Tordenskjoldsgade og Nr. 7 i Heibergsgade. Og endelig beklagede den ærede Formand oprigtigt, at han ikke kunde følge Ministeren i hans oprindelige Forslag, nemlig Casino-Projektet, ja, man havde nærmest Indtrykket af, at det var stridende mod hans Natur at være i Opposition til den højtærede Minister. Altsaa, den ærede Formand har vaklet mellem de forskellige Standpunkter. Mon dette ikke kan forklare Resultatet af Udvalgets Arbejde, der nægtelig ser noget uklart ud? Jeg beundrer den ærede Formands Interesse for og, jeg kan sige, Kærlighed til den foreliggende Sag, men jeg nærer ikke samme Beundring for hans Evne til at faa de klare Standpunkter frem og faa dem, der i Virkeligheden staar hinanden nær, til at finde hinanden. Betænkningen, som den foreligger, tyder

nærmest paa, at Udvalget ikke har fulden sit Arbejde, at det ikke er blevet færdigt med sine Overvejelser, og jeg synes nærmest, det er flovt for Udvalget at give Arbejdet fra sig i den Skikkelse, det har.

Jeg begyndte med at sige, at hvis vi saa lidt nærmere paa disse fire forskellige Standpunkter, kunde Antallet maaske endda reduceres væsentligt. Saa vidt jeg kan se, er der nemlig kun to virkelig væsensforskellige Standpunkter, nemlig det Standpunkt, der er udtrykt i Ændringsforslag Nr. 2, og som gaar ud paa at indrette det nuværende kongelige Teater alene til Brug for Skuespillet og lade Opera og Ballet sejle deres egen Sø eller, som det hedder saa smukt i Ændringsforslaget, at „afvikle Statens Drift af Opera og Ballet“, og det andet Standpunkt, som gaar ud paa at bevare saavel Skuespillet som Operaen og Balletten for Statens Scene, det konservative Forslag i Modsætning til det første, der maa siges at være meget radikalt. Jeg er ubetinget Modstander af det første Standpunkt og Tilhænger af det sidste.

Det ærede 7de Medlem for Hjørring Amt (Johan Knudsen) saa i Sammenkoblingen af Skuespil, Opera og Ballet den dybest liggende Grund til det kongelige Teaters Misère, som han udtrykte det. Heri kan jeg ikke være enig med det ærede Medlem, tværtimod. Jeg tror paa den gavnlige Betydning af de forskellige Kunstarters gensidige Paavirkning, og jeg mener, at man har de bedste Betingelser for en fortsat Udvikling af den gensidige Paavirkning, naar de forskellige Kunstarter bevares i den samme Bygning, under samme Tag — forudsat naturligvis, at det bliver under saadanne Forhold, at der bliver Plads for Arbejdet. Jeg skal ikke her ved Sagens anden Behandling motivere dette Standpunkt nærmere, jeg kan ganske slutte mig til de Udtalelser, der i saa Henseende er fremkommet ved Sagens første Behandling af det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (Klaus Bertsen) og det ærede 20de Medlem for Hovedstaden (J. Oskar Andersen). Jeg vil kun sige, at naar det viser sig, at vi er saa overordentlig heldigt stillede, at der overhovedet er Mulighed for at udvide det nuværende Teater paa en saadan Maade, at der kan blive tilfredsstillende Arbejdsplads indenfor dets Mure, synes jeg ikke, Afgørelsen kan være saa vanskelig for dem, der vil bevare de tre Kunstarter for Statens Scene, og der kan absolut ikke være